Svatba U dvou lilií - Rottrová, Marie

Správná mela,
rány jako z děla,
šlapalo se do střepů.

Správná mela,
zem to neviděla,
pívo teklo z výčepů.

Všude šílenej rámus, křik a ruch,
plno sousedů, přátel jako much,
to byla svatba U dvou lilií,
ta svatba Romeova s Julií.

Správná mela,
tělo vedle těla,
v těch se lidi neperou.

Správná mela,
dveře do kostela
rozsek někdo sekerou.

Svědek naplnil korbel, pil a jak
a pak v kašně se koupal jenom tak,
to byla svatba U dvou lilií,
ta svatba Romeova s Julií.

Ráno, když tloukla šestá,
škoda byla sečtená
a hlava těžká zasténá.

A zač nás pánbůh trestá,
je ráno, bije šestá
a kdo ten tanec přestál
může jít
a raz a dva.

Správná mela,
tělo vedle těla,
všichni byli akorát.

Správná mela,
honorace jela
na trakaři ráno spát.

Paní radovou v trávě našel pes,
domů chvíli ji válel, chvíli nes,
to byla svatba U dvou lilií,
ta svatba Romeova s Julií.

Ráno, když tloukla šestá,
škoda byla sečtená
a hlava těžká zasténá.

A zač nás pánbůh trestá,
je ráno, bije šestá
a kdo ten tanec přestál
může jít
a raz a dva.

Správná mela,
zem to neviděla,
všichni pili na zdraví.

Správná mela,
krčma vyhořela,
však se znova postaví.

Mela byla by možná ještě dnes,
kdyby nenapsal šenkýř na náves:
Už není svatba U dvou lilií,
ta svatba Romeova s Julií.